

[Lysholm Christensen]

andre erhvervsmæssige udviklingstendenser, spredning og udvikling, som det er udtrykt i lovforslaget.

Der er i særlig grad tænkt på øsamfund, som er udpeget af EF-Kommissionen som støtteberettigede områder. Kristeligt Folkeparti mener, at det er af meget stor betydning, at vore øer har rimelige erhvervsmæssige muligheder, de skulle meget nødigt affolkes, og derfor finder vi, at det er et vældigt godt lovforslag.

Til hr. Rønholt kunne jeg godt tænke mig at sige, at det kan godt være, at der skal reduceres i landbrugsproduktionen, for nu at tage den del, men hvorfor skal det ske netop på vore øer? Det kunne jo godt være, der var andre steder på fastlandet, hvor det var mere oplagt at reducere den produktionsmængde, vi har. For os er det i hvert fald vigtigt, at vi stadig væk har et erhvervsliv på vore øer. Der er nogle besværligheder i det, og derfor er det nødvendigt med støtteordninger, så det er helt fint.

Hvad angår de konkrete forslag om ændringer, skal jeg lige knytte en kommentar til § 2 vedrørende konsulenterne. Vi går selvfølgelig heller ikke ind for organisationstvung i Kristeligt Folkeparti, så vi synes, det er helt fint, at man også kan inddrage konsulenter, som ikke er organiserede.

Hvad angår strafbestemmelserne ved afgivelse af urigtige oplysninger, er det helt oplagt, at det også skal på plads, så Kristeligt Folkeparti støtter lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Rønholt (KF):

Jeg må desværre konstatere, at jeg tror, det beror på en misforståelse, når hr. Lysholm Christensen har fået den opfattelse, at jeg kom med nogle kommentarer om paradokserne i forbindelse med ændringerne til loven. Det var ikke tilfældet. Jeg gjorde udtrykkeligt opmærksom på – eller gjorde mig umage for at sige – at de knytter sig til loven som sådan, altså de paradokser, der er i selve loven om, at man tilskynder til en større effektivitet, samtidig med at EF-Kommissionen arbejder på nogle forslag, som har det stik modsatte sigte. Det har altså ikke noget at gøre med øerne, tværtimod. Vi gav jo netop tilslutning til, at øerne skulle have disse fordele som ugunstigt stillede områder.

Landbrugsministeren (Tørnæs):

Jeg vil gerne takke for tilslutningen til forslaget. Jeg vil også gerne takke for den smukke kompliment. Det er jo noget mærkeligt noget med sådan en tekst, for når der står »kan«, behøver det ikke umiddelbart altid at være udtryk for, at der er en speciel evne bag det. Lad os håbe, at det er tilfældet i denne sammenhæng, men under alle omstændigheder: Tak for komplimenten.

Jeg er meget glad for, at der her i Tinget er en så bred generel tilslutning til at gøre en særlig indsats for, skal vi sige de områder af det danske samfund, som på forskellig vis kan have det svært erhvervsudviklingsmæssigt osv.

Jeg vil gerne oplyse, at den finansielle ramme faktisk er noget større, end det har været fremført. Det er således, at vi fra Landbrugsministeriets side forventer at finansiere, som det rigtigt er blevet sagt, omkring 40 mio. kr. i perioden 1991-93, og at der forventes et EF-tilskud på 35 mio. kr., men derudover forventes der i sammenhæng med disse ordninger at være privatinvesteringer på ca. 70 mio. kr., således at det samlede initiativ på disse områder i den nævnte periode investeringsmæssigt gerne skulle beløbe sig til omkring 142-150 mio. kr., altså i virkeligheden en ganske betydelig indsats.

Så vil jeg gerne sige til hr. Henning Nielsen, der udtrykte en vis bekymring for økologerne, at jeg kan berolige hr. Henning Nielsen med, at der ikke synes at være belæg for denne bekymring. Det forholder sig nemlig sådan, at ingen af dem, der til dato har søgt om omlægningsstøtte, har fået afslag på grund af manglende midler, og det forventer vi heller ikke vil være tilfældet i fremtiden.

Så blev også spørgsmålet om konsulenterne rejst. Jeg synes, det er rimeligt, at det, der lægges afgørende vægt på i forbindelse med dem, der bistår, attesterer disse ansøgninger, er viden og erfaring på området. Det er på ingen måde, fordi det ikke har fungeret godt nok, at det har været landbrugets generelle organisationer, som er blevet udpeget, men man kan stille sig selv det spørgsmål, om det er rimeligt, at en person, der måske i årevis har udført dette job og så af en eller anden grund ikke længere ønsker ansættelse i Landboforeningernes eller Husmandsforeningernes konsulenttjeneste, skal fratages muligheden for fortsat at attestere. Efter min opfattelse selvfølgelig ikke, og derfor